

Lægestuderende på Børnehospitalet

I sidste semester på lægestudiet, valgte Kristine Bach Knudsen at arbejde på Børnehospital No.1 i Ho Chi Minh City, som et frivilligt klinikophold i december 2007 og januar 2008

Af Kristine Bach Knudsen

Byen er opdelt i distrikter, og hospitalet ligger i distrikt 10, ca. 15 min. i taxi fra centrum, og 20 min. i bus. Distrikt 10 var meget forskellig fra centrum af Ho Chi Minh City. Der var ikke mange udlændinge, og min højde gjorde at jeg vakte opsigt i gadebilledet. På den måde var det nemt at komme i snak med de lokale vietnamesere, og i området var der rigtig mange gadekøkkener i området omkring hospitalet, hvor man kunne købe velsmagende Pho til kun 8.000 Dong.

På hospitalet fik jeg en meget varm velkomst af alle. Hospitalet har modtaget meget udstyr fra "Landsindsamlingen af Hospitalsudstyr" og Danida-finansierede projekter, og var meget taknemmelige for dette, det mærkede man tydeligt. Specielt neonatalafdelingen har modtaget meget hospitalsudstyr, og jeg var ikke et sekund i tvivl om at det gør meget stor gavn her. Der er dog stadig stor mangel på bl.a. respiratorer, hvilket man ikke kunne undgå at se, når man trådte ind på afdelingen. Her sad familiemedlemmer manuelt og ventilerede de små for tidlig fødte med ventilationsposer. En af de helt store mangler var noget så simpelt som håndsprit.

På neonatalafdelingen startede vi tidligt om morgenen. Her fik jeg bl.a. lov at øve mig i at anlægge en del intravenøse adgange. Jeg brugte ofte eftermiddagene og aftenerne i skadestuen. Et fantastisk sted at lære og danne sig et indtryk af de akutte patienter.

Lægerne i skadestuen var helt fantastisk søde og var gode til at sætte mig ind i patienternes sygdom, trods den sproglige barriere. På skadestuen kom børnene kun når de var meget syge, og nogle gange lidt for sent.

"Den dygtige læge fra vesten"

Det var nemt for mig at få lov til at deltage i undersøgelsen af børnene, da jeg i forældrenes øjne var "den dygtige læge fra vesten", på trods af at jeg var fuldstændig uerfaren og ikke engang færdiguddannet læge på daværende tidspunkt. Det var lidt komisk, og det grinede vi meget af.

Var der behov for antibiotika var det muligt på hospitalet at få tabletter, men ikke intravenøs medicin. Det måtte familien selv hente på apoteket, hvis de havde råd, hvilket de færreste havde.

På hospitalet var der også tre medicinstuderende fra Sydafrika; Raphiella, Anthony og Nathaniel. Vi mødtes tit om aftenen og udvekslede oplevelser fra dagens begivenheder. Jeg sammenlignede

forholdene på hospitalet med de danske, mens de sammenlignede med deres forhold i Sydafrika. Da de ved juletid rejste hjem husker jeg særlig denne detalje hvor Nathaniel sagde til mig; "jeg troede i starten at du løj om forholdene i Danmark for at imponere os, da intet system umuligt kan være så godt som du fortæller os. Men nu hvor vi kender dig ved jeg at det du taler om er et paradys, som jeg engang håber jeg må få lov at arbejde i"

Store oplevelser

Nogle af weekenderne blev brugt til at besøge andre områder i Vietnam, bl.a. Mui Ne, Mekong og Dalat. Dalat er en by beliggende i det centrale højland. Her er fantastisk natur med søer, vandfald og et frisk pust som pause til Ho Chi Minh's larmende kaotiske byliv. Befolkningen her var imponerende søde og imødekommende.

Jeg oplevede at holde juleaften i Ho Chi Minh, hvilket var en stor oplevelse. Vietnam skulle spille fodbold mod Thailand samme aften og Vietnam vandt kampen, så alle vietnamesere var på gaden og der var stor jubel og vietnamesiske flag på alle motorcykler.

Det var en stor oplevelse, og jeg var imponeret over den faglige dygtighed blandt personalet på hospitalet og deres engagement til at lære fra sig.

Kristine Bach Knudsen i gang med at anlægge en intravenøs adgang på et lille spædbarn

Tre af neonatal-afdelingens læger, jeg selv og Raphiella fra Sydafrika

Scener fra den travle hverdag på Børnehospital Nr. 1 - maling og ventende pårørende